

tence, som jeg også lige har påpeget i forhold til bestemmelserne i straffelovens § 241, hvor det jo er domstolspraksis, men det er rigtigt påpeget af fru Birthe Rønne Hornbech, at her kan anklagemyndigheden selvfølgelig forsøge at få nogle prøvesager, og det er også lykkedes gennem sager til Højesteret at få domspraksis høre op med strafudmåling, når det drejer sig om § 241.

Jeg var lidt forundret over fru Sonja Albrinks bemærkninger om måden, hvorpå vi har læst Straffelovrådets holdninger. Jeg håber, vi undervejs i udvalgsbehandlingen kan få ryddet nogle misforståelser af vejen her. Jeg tror, at det bygger på en misforståelse, at vi ikke skulle have læst Straffelovrådets tilkendegivelser på det her felt på den rette vis, men det vil jeg gerne vende tilbage til også i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Samlet set er det her et lovforslag, der forhåbentlig – tror vi på; det er baggrunden for det – kan fremme den udvikling, der er i vort samfund, at vi får færre og færre mennesker, der kører spirituskørsel, og her har udviklingen været ganske positiv. Ser vi tilbage til begyndelsen af 1980'erne, så lå vi i antal afgørelser for spiritus- eller promillekørsel på over 11.000, og vi er her mod slutningen af 1990'erne – de seneste tal, som er i lovforslaget, er fra 1997 – nede på 7.565 afgørelser om spiritus- eller promillekørsel.

Og ser vi på den spirituskørsel, der er forbundet med færdselsuheld, ja, så er der også tale om en meget kraftig reduktion i antal afgørelser fra i 1981 at være på 3.415 til nu i slutningen af 1990'erne at være nede på 2.000. Og specielt om det tema, som nogle ordførere har været inde på, uagtsomt manddrab m.v. ved færdselsuheld i spirituspåvirket tilstand, er der jo også der en klar reduktion i antallet af afgørelser.

Så vi er – samfundet som helhed – inde i en positiv udvikling på det her felt. Jeg håber og tror også på, at det her lovforslag kan bidrage yderligere til det, al den stund at den nye sanktion, vi her får ind, er noget, som jeg tror også for den enkelte og specielt dem, der også nu kan dømmes til alkoholistbehandling, er et bidrag til, at vi kan fortsætte den positive udvikling netop på det her meget vitale og vigtige område.

Med de ord, der er faldet, ser jeg frem til en konstruktiv udvalgsbehandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen. og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 76: Forslag til lov om ændring af lov om svangerskabsafbrydelse. (Sene provokerede aborter). Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 27/10 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Der har i de senere år været en ganske omfattende debat om de etiske problemer, der er forbundet med at foretage sene provokerede aborter. Debatten har været ført her i Folketinget, i Etisk Råd og også ganske bredt i offentligheden, og det er godt, fordi provokeret abort hører til blandt de problemområder, hvor alle problemer ikke kan løses gennem helt koncise lovparagraffer. Hvad enten vi så bryder os om det eller ej, så må vi erkende, at der er livsområder, hvor de menneskelige hensyn er så modsatrettede, at de ikke kan løses efter en på forhånd given facitliste.

Jeg tror, vi alle kan være enige om, at abortindgreb efter 12. uge ikke er ønskværdigt. Men i hvert fald de fleste af os er formentlig også enige om, at der kan være situationer og modsatrettede hensyn, der bør føre til, at også senere aborter må accepteres.

Når vi drøfter, hvordan vi udformer et regelsæt for sene provokerede aborter, er der især to temaer, der skiller sig ud: Skal der være en fast overgrænse, og skal den i givet fald være med eller uden dispensationsmulighed? Og det andet er spørgsmålet om en definition af levedygtighedskriteriet.